BETTER TO FIGHT FOR SOMETHING THAN LIVE FOR NOTHING

BETTER TO BE VAGUELY RIGHT THAN PRECISELY WRONG

ANGRY PILGRIM

A pilgrim was on his way to a temple on the top of a hill. Halfway there he saw a stone lying in his path. He wondered about the stone. It could not have rolled down from the top. Somebody had thrown it there. Who would throw a stone onto the middle of a narrow path unless he had some mischief in mind? Could it have been his neighbour, Das, who had thrown it? Das was mean, malicious and the sort of man who could not bear to see anybody go ahead of him, either materially or spiritually.

The more the pilgrim thought about it, the more convinced he became that it was the handiwork of his jealous neighbour. His anger began to mount, and the angrier he became the bigger the stone seemed to grow. Finally it became so huge that it blocked the entire road.

" I could never get round it to go to the temple," thought the pilgrim, and seething with fury sat down to plot revenge against his neighbour.

Presently, an old woman came that way, and seeing the pilgrim sitting by the side of the road in a state of agitation asked him what the matter was.

"Can't you see the rock blocking the road!" he snapped. "Now I won't be able to reach the temple and complete my pilgrimage!"

"Rock? What Rock?" asked the woman, and picking up the stone flung it aside.

"H-How did it shrink so much!" gasped the man.

"Perhaps it grew only in your imagination", said the woman. "Anger is a powerful emotion. It can make mere suspicions appear as rock solid truths, and minor faults in others appear as monstrous, unforgivable crimes. Never, therefore, act in anger. Better still, never let it get a hold on you".

The pilgrim looked at the stone the woman had flung aside and resolved there and then to get rid of the demon of anger residing within him.

வயதான அப்பாவிடமிருந்து மகனுக்கு ஒரு கடிதம்

அன்புள்ள மகனே,

சின்னஞ்சிறு குழந்தையாய் கைகளில் தவழ்ந்தாய்
என்னைநீ தாங்கிடும் வயதும் வந்தது.

உன்னிடம் கேட்பதெல்லாம் அன்பும் அரவணைப்பும்
என்னிடம் இருப்பதெல்லாம் பரிவும் புன்சிரிப்பும்.

உரையாடல் நம்மிடையே ஓர் ஊடகம்தானே
விரையாமல் உடன் அமர்ந்து மகிழ்விப்பாயா ?

கைப்பிடித்து நடைபழக்கி உவகை கொண்டேனே
கைதாங்கி கனிவுடனே அமர வைப்பாயா ?

மறுக்காமல் மீண்டும் மீண்டும் கதை சொல்வேனே
வெறுக்கிறாய் இன்று சொன்னதையே சொல்வதாய்.

அன்று சுத்தமும் ஒழுக்கமும் உனக்கு நான் கற்பித்தேன்
இன்று கைநடுங்கி சிதறும் உணவால் சினம் கொள்ளாதே.

விரிந்து வரும் விஞ்ஞானம் மனதில் பதிவதில்லை.
புரிந்து கொள்ள சற்றே அவகாசம் தருவாயா?

போதும் இந்த வாழ்க்கையென இறைவனை அழைத்திட்டால்
ஆதரவாய் நீபேசி என்மனம் தேற்றுவாயா ?

முதுமையில் தனிமை ஒரு தீராத கொடுமை
அது என்னை வதைத்திடாமல் அணைத்திருப்பாயா ?

என்றும் அன்புடன்

உன் அப்பா

பத்மாவதி ஐ.ஏ.எஸ்.

‘‘என் பொண்ணு கல்யாணத்துக்கு நூறு சவரன் நகை போடறேனோ இல்லையோ, அது பேருக்கு பின்னால ஐ.ஏ.எஸ்னு போட்டு அனுப்புவேன்’’ என்ற தந்தையின் வாக்கை நிறைவேற்றிவிட்டார் பத்மாவதி.

2005-ம் ஆண்டுக்கான சிவில் சர்வீஸ் தேர்வின் வெற்றிப் பட்டியலில் ஈரோட்டை சேர்ந்த பத்மாவதியின் பெயரும் இடம் பெற்றிருக்கிறது. இவரது வெற்றி சாதாரணமானது அல்ல. தன்னம்பிக்கை என்னும் தளர்நிலத்தில், கடின உழைப்பு என்னும் உரமிட்டு வளர்த்த கல்வி விருட்சத்தில் கிடைத்த வெற்றிக் கனி!

வளர்ச்சி குறைந்த வலது கை... அதிலும் இரண்டே விரல்களுடன் பிறந்த பத்மாவதியை, ‘மூத்த குழந்தை இப்படி பிறந்திடுச்சே’ என்ற வருத்தம் கடுகளவும் இல்லாது, நம்பிக்கை வார்த்தைகளால் தாலாட்டியவர்கள் பெற்றோர் கண்ணனும் சுமதியும். தந்தை வழித் தாத்தா தேவராஜனோ, இன்னும் பல படிகள் மேலே போய், ‘என் பேத்திய கலெக்டருக்கு படிக்க வைக்கப் போறேன்’ என்று சொல்லிக்கொண்டே இருந்ததோடு, பேத்தியிடமும் ‘நீ எதிர்காலத்துல படிச்சு பெரிய கலெக்டராகணும்’ என்று விதை போட்டிருக்கிறார். அதையே தெய்வவாக்காக கொண்டு, உடல் குறைபாட்டை ஒருபோதும் எண்ணாமல், அசுர உழைப்பின் மூலம் இன்று ‘ஐ.ஏ.எஸ்.’ என்னும் சிகரத்தை தொட்டிருக்கிறார் பத்மாவதி.

ஈரோட்டில் லுங்கி ஏஜெண்டாக தொழில் செய்கிறார் பத்மாவதியின் தந்தை கண்ணன். அவரிடம் பேசியபோது, மகள் மீதான பாசமும், பெருமிதமும் பொங்கி வழிந்தது அவரது வார்த்தைகளில்.

‘எங்க அப்பா சொன்ன ஒரே வார்த்தைக்காக, ஐ.ஏ.எஸ். ஆகியே தீருவேன்னு கங்கணம் கட்டிக்கிட்டு படிச்சு பாஸ் பண்ணிருக்குங்க எங்க புள்ள. ப்ளஸ் டூவுல நல்ல மார்க் எடுத்ததால மெடிக்கல் சீட் கிடைச்சது. ஆனா, ‘‘ என்னோட லட்சியம் டாக்டராவதில்லை....கலெக்டர் ஆவதுதான்’னு அதைக்கூட வேண்டாம்னு சொல்லிட்டு, பி.ஏ. சேர்ந்தது. அஞ்சு வருஷமா வேற எதிலயும் கவனத்தை செலுத்தாம, ஒரு தவம் மாதிரி எங்க புள்ள போராடினதுக்கு நல்ல வரம் கிடைச்சிருச்சு!’’ என்று உணர்ச்சிவசப்பட்டார்.

யு.ஜி.சி. நடத்தும் நெட், யு.பி.எஸ்.சி நடத்தும் ஏ.பி.எஃப்.சி. (அசிஸ்டன்ட் பிராவிடன்ட் ஃபண்ட் கமிஷனர்) என்று எக்கச்சக்க போட்டித் தேர்வுகளை சளைக்காமல் எழுதி, எல்லாவற்றிலும் தேர்வு பெற்றிருக்கும் பத்மாவதி, தற்போது சேலம் பிராவிடன்ட் ஃபண்ட் அலுவலகத்தில் உதவி ஆணையராக இருக்கிறார்.

2005-ம் ஆண்டுக்கான சிவில் சர்வீஸ் தேர்வெழுதிய ஆயிரக்கணக்கான பேரில், நேர்முகத் தேர்வுக்கு தமிழ்நாட்டில் இருந்து தேர்வானவர்கள் 142 பேர். அதில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் 67 பேர். அவர்களில் ஒருவராகத்தான் வெற்றி மகுடத்தை வென்று வந்திருக்கிறார் பத்மாவதி.

வாழ்த்துச் சொல்லி, பத்மாவதியிடம் பேசினோம். அவரது ஐ.ஏ.எஸ். கனவு, நனவான மந்திரத்தைக் கேட்டதும், ‘அப்பா’ என்ற ஒரு வார்த்தையே அவரிடமிருந்து அதிகம் வந்தது.

‘‘எம்.ஏ. முடிச்சப்புறம் வீட்டுல இருந்தபடிதான் சிவில் சர்வீஸ் தேர்வுகளுக்காக படிக்க ஆரம்பிச்சேன். அதுக்கிடையில லெக்சரர் தேர்வுக்கான யு.ஜி.சி. - நெட் எக்ஸாம் எழுதி பாஸ் பண்ணினேன். ஒரு வருஷம் பாண்டிச்சேரியில ஒரு காலேஜ்ல லெக்சரரா வேலை பார்த்தேன். ஆனா, வேலை பார்த்துக்கிட்டே படிக்க முடியாததால, வேலையை விட்டு விலகிட்டேன். அதுக்கிடையில, சென்னை ஐ.ஐ.டி.ல ‘சோஷியாலஜி’ல

பிஹெச்.டி பண்ண வாய்ப்பு கிடைச்சது. பிஹெச்.டி. பண்ணிக்கிட்டே, சிவில் சர்வீஸுக்கு படிக்க முயற்சி செஞ்சேன். ஆனா, ஆறு மாசம் போனப்புறம், அதுவும் முடியாது என்று புரிஞ்சது. என்னோட கைடு, 'ஒண்ணு பிஹெச்.டி பண்ணு. இல்லேன்னா, சிவில் சர்வீஸுக்கு படி! ஏதாவது ஒண்ணை தேர்வு செஞ்சு அதிலே முழு கவனத்தையும் செலுத்து என்று சொன்னாங்க.

அப்போ, எனக்குள்ள குழப்பம்! 'ஐ.ஐ.டி-ல பிஹெச்.டி' பண்றதுக்கான வாய்ப்பு, அவ்வளவு லேசில கிடைக்காது. அப்படியொரு வாய்ப்பை விட்டுட்டு வந்துடாதே, ஐ.ஏ.எஸ்-ல பாஸ் பண்ணுவேனு என்ன நிச்சயம்? பிரிலிமினரி முடிச்சு, மெயின் எக்ஸாம் பாஸ் பண்ணி, இன்டர்வியூவில தேர்வு ஆகி ஏகப்பட்ட தடைக்கற்கள் இருக்கே!' என்று வேண்டியவங்க சிலரே எடுத்துச் சொல்லவும், இன்னும் குழப்பம்...." என்ற பத்மாவதி, சிறு இடைவெளி விட்டு, தொடர்ந்தார்.

"அந்த சமயத்துல என் குடும்பம் எனக்குக் கொடுத்த ஆதரவு இருக்கே...." அது நூறு யானை பலத்துக்கு சமம்! நீ ஐ.ஏ.எஸ்-க்கே படி தங்கம்! உன்னால் முடியும்... ஏன் தயங்குற?ன்னு எனக்குள்ள கொஞ்சம் தணிஞ்சிருந்த பொறியை, திரும்பவும் விசிறி விட்டு, தகதகனு கனலா கனியச் செஞ்சது அப்பாதான். அதுக்கப்புறம், முழுமூச்சா சிவில் சர்வீஸுக்கு தயாராகணும்னு முடிவு பண்ணி, சென்னையிலயே தங்கி, ஐ.ஏ.எஸ். பயிற்சி நிறுவனத்துல சேர்ந்து படிக்க ஆரம்பிச்சேன்.

முதல் மூணு வருஷம் பிரிலிமினரி பாஸ் பண்ணியும், மெயின்ல போயிடும். திரும்ப, முதல்லருந்து எழுதணும். மனம் தளராத விக்கிரமாதித்தனாக திரும்பத் திரும்ப எழுதினேன். 'ஐ.ஏ.எஸ். ஆகியே தீருவது'ன்ற என் வைராக்கியத்தைவிட எங்க அப்பா என் மேல வெச்ச நம்பிக்கைத்தான் ஜெயிச்சிருக்குன்னு சொல்லணும். ஊர்ல எல்லோரும், பொண்ணைக் கட்டிக் கொடுக்காம இப்படிப் படிக்க வச்சுக்கிட்டிருக்கீங்களேன்னு கேட்ட போதுகூட, என்னை ஊக்கப்படுத்தி கவனம் சிதறவிடாமப் பார்த்துக்கிட்டவர் அவர். அதே மாதிரி, முதன்முதலாக எனக்கு வழிகாட்டிய புரொபசர் ராமகீர்த்தன் சார், சென்னை ஐ.ஏ.எஸ் பயிற்சி நிறுவனத்துல பயிற்சி கொடுத்த பிரபாகரன் சார், என்னோட தங்கி எனக்கு வலது கரமா இயங்கின என் தோழி மேரி ஜேனட்...இவங்க மூணு பேருக்கும் என் வெற்றியில பெரிய பங்கிருக்கு! " என்கிறார் பத்மாவதி.

இதற்கிடையே, இவருக்கு உதவி ஆணையர் பதவி கிடைத்துவிட, டெல்லியில் இரண்டு மாதம் பயிற்சி முடித்து வந்து பணியில் சேர்ந்திருக்கிறார். இந்த ஏ.பி.எஃப்.சி தேர்விலும், எழுதிய 6 லட்சம் பேரில், தமிழ்நாட்டில் தேர்ச்சி பெற்ற ஐவரில் ஒரே பெண்ணாகத் திகழ்ந்து சாதனை படைத்திருக்கிறார் பத்மா.

இறுதியாக, பத்மாவதி கூறிய வார்த்தைகள் ஒவ்வொருவரின் மனசும் பதிய வைத்துக் கொள்ளவேண்டிய மந்திரம்.

'நம்ம லட்சியப் பாதை எவ்வளவு கரடுமுரடாக இருந்தாலும், அடையப்போற இலக்கை மட்டுமே குறிவச்சு, ஒவ்வொரு அடியா வச்சு முன்னேறினா இலக்கைக் கண்டிப்பா அடைஞ்சுடலாம். நம்பிக்கைக்கு சக்தி அதிகம். நாம் எதுவாக நினைக்கிறோமோ கட்டாயம் அதுவாகவே ஆவோம். நான் ஐ.ஏ.எஸ். ஆகணும்னு நினைச்சேன். ஆயிட்டேன்! என் குடும்ப பொருளாதார நிலைமை, உடல் குறைபாடு, தோல்விகள் எதுவுமே எனக்கு ஒரு பொருட்டா தெரியல. என் கண்ல நின்னதெல்லாம், 'ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.ஏ.எஸ்.' மட்டுமே! அப்படி தீர்மானமான குறிக்கோள் இருந்தா, தடைகள் எல்லாம் தானாகவே விலகி ஓடிடும்!'.

தன் மகனுக்கு வயதான அப்பாவின் ஒரு கடிதம்

அன்பு மகனே!

இன்று என்னை முதியவனாகப் பார்க்கும் உன்னை அன்போடு வேண்டுகிறேன். அன்பு கூர்ந்து என்னைப் புரிந்துகொள்!

சற்றே அழுக்கான ஆடை உடுத்தினாலோ அல்லது சாப்பிடும்போது பருக்கைகள் கீழே சிந்தினாலோ அருவருப்பு அடைகின்றாயே. தூய்மையைப்பற்றி சிறுவயதில் உனக்கு சொல்லிக் கொடுத்ததே நான்தானே!

எந்த ஒரு விஷயத்தையும் ஆயிரம் தடவை சொல்லி வெறுப்பேற்றுவதாகக் கூறுகின்றாயே. ஒரே கதையை எத்தனைமுறை சொல்லி உன்னை அன்று தூங்க வைத்திருப்பேன் என்பதை சற்றே ஞாபகப்படுத்திப்பாரேன்!

உடல் தளர்ந்து களைப்பினால் ஒருநாள் குளிக்காவிட்டால் கூட கோபிக்கின்றாயே இன்று. விடாமல் உன்னைத் துரத்தி வந்து அழுக்குபோக குளிக்க வைத்தேனே அன்று ! யோசித்துப் பார்க்க மாட்டாயா?

வளர்ந்துவரும் தொழில்நுட்பம் பற்றி எனக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லைதான். புரிந்துகொள்ள சற்றே அவகாசம் கேட்டால் அநாவசியமாக சினம் வருவது நியாயமா ?

எனது கால்கள் தள்ளாடும் போது சற்றே கைப்பிடித்து அழைத்துச்செல்லேன். அன்று உன்னை நான் கைப்பிடித்து நடை பழக்கியதைப் போல !

உன்னிடம் உரையாடிக் கொண்டிருக்கும் தருணங்களில் ஞாபகமறதியால் சிலசமயம் குழம்பிப்போவது உண்மைதான். அதற்காக எடுத்தெறிந்து பேசவேண்டாமே! அளவளாவும் செய்திகள் எனக்கு முக்கியமல்ல ! எனது அருகாமையில் நீ சற்றுநேரம் இருக்க வேண்டும் என்பதே முக்கியம் என்று நீ உணர வேண்டாமா மகனே !

முடியாத நிலையில் நான் சற்றே தளர்ந்து உள்ளேன். என்னிடம் அலுத்துக்கொள்ளாதே அடிக்கடி. ஆத்திரப்படாதே அவசியமில்லாமல். உதவிசெய். அன்றுநான் உனக்கு எனது கடமையை தவறாமல் செய்யவில்லையா? - சொல்லிக் காண்பிக்கின்றேன் என்று தயவு செய்து நினைக்காதே.

‘கடவுளே! போதும் இந்த வாழ்க்கை. உன்னிடம் அழைத்துக் கொள் சீக்கிரமே என்னை’, இப்படி எப்போதாவது நான் கூறினால் கோபப்படாதே, என்னைப் புரிந்துகொள். என்றாவது நீயும் அப்படிச் சொல்லக்கூடும் பின்னாளில்.

தவமாய் தவமிருந்து பெற்ற உன்னை ஆளாக்கிட நான் எவ்வளவு பாடுபட்டிருப்பேன். இதுவரை கைமாறு ஏதாவது கேட்டிருப்பேனா ? இப்போது கேட்கிறேன் மகனே !

உடலும், உள்ளமும் சோர்ந்த நிலையில் என்னிடம் அன்பாக இரு ! அனுசரணையாக நடந்து கொள்! அதுபோதும் எனக்கு !

உன்னிடம் எப்போதும் அன்பு மாறாத

“அப்பா”

TEACHER

NO INDIVIDUAL CAN REACH GREAT HEIGHTS WITHOUT THE INFLUENCE OF A GOOD TEACHER

TEACHERS DAY : 5th SEPTEMBER

Name :

நான் எனது கண்களை
தானமாக வழங்க
உறுதிகொண்டுள்ளேன்.

(Signature)

(To contact : **Joseph Eye Hospital,** Tiruchirappalli - 620 001. Ph : **0431 - 2460622, 2462862**)

WHEN WATER & AIR CONSPIRE TO KILL

CHENNAI : A car can be a deadly place to be in an automobile accident. And then, you can die while simply sitting in a parked car, its engine running, the windows up and the air-con running. The freak accident that recently involved three Chennai-based young software engineers in a Santro is an illustration of how death can strike viciously and silently while doing nothing less innocuous than sitting in a car. Now, though knowledge of the circumstances in the incident is still forthcoming, a post mortem report of the three people points a probable finger at the cause of death- a heavy amount of carbon monoxide in the lungs.

Here's a possible reconstruction of the tragedy. The three colleagues decide to head out in the car and find themselves stuck in a logjam of cars stranded in heavy rain and the flooding on G.N. Chetty Road. They decide to wait out the situation with the windows up - the rain otherwise would get into the car. The air - conditioner is running and set on 'recirculate' - a mode people normally use to prevent the smellier components of urban air pollution from getting into the car.

The engine is running to keep the air con functioning.

In the meantime, water is rising below and around the car, and this means the hot exhaust gas, which normally has a larger volume of air to disperse into, is suddenly crowded up against the undersides of the car's floor boards. The situation might be more adverse if the car's exhaust system has a leak somewhere and all emissions are not properly exiting at the tailpipe as they are meant to. The gases might therefore be building up more heavily than normal under the car and inside the engine bay. And invariably, this gas will get into the car through the tiny access holes present in these regions - the little holes on the floorboard that drain water from inside a car, the innumerable gaps and holes that route wiring, cabling and mechanincal controls like the steering column through the engine bulkhead the wall that separates the engine bay from the passenger cabin. In the meantime, the air - con is steadily recirculating the deadly gases through the cabin of the car and a silent and deadly killer gas - carbon monoxide goes to work, poisoning the unwary occupants.

How does CO kill ?

Carbon monoxide, or CO, is one of the gases emitted by your car's exhaust system. It is completely imperceptible to the human senses, being odourless, colourless, tasteless. And this poison is doubly deadly, as it gets absorbed in to the bloodstream quickly - the haemoglobin in blood has a much greater affinity for this gas than oxygen, forming a strong bond that is devastating in nature - it starves organ tissues in the human body of vital oxygen. Symptoms of CO poisoning are things you'd shake off as the result of a stressful, long day at work - headache, dizziness, nausea and fatigue. And then you might decide to sleep it off for a while...

Staying out of CO trouble in your car

How do you stay out of flood and CO trouble?

- For a start, if you're stuck in a car when the road is flooding, or in a traffic jam, keep your windows down - at least a crack. This will let freshy air in, preventing a high buildup of CO in the cabin.
- See that your car's air-con system is set to 'ventilate' mode, as most car manuals recommend - this brings in additional fresh air.
- Turn the engine off if you can, and if the situation looks difficult, explore the possibility of parking your car and retrieving it another day.
- If your car is equipped with power windows and central locking - particularly an aftermarket fitment - see that your windows are kept open. It's rare, but your car's electrical system can short out with rising flood waters. Additionally, even if the central locking system functions, you might not be able to open the doors simply due to the pressure of the water outside.
- Carry a hammer with a pointed end or an ice pick in the car - if you have to break a window open, it's only such a sharp, heavy tool that can attack modern laminated glass. And if you don't have one of these about, use the jack handle, if accessible.
- Finally, if you feel any of the symptoms of CO poisoning outlined in this report, take it seriously get out, get as much fresh air as possible, and go to a physician.

COURTESY : THE HINDU 31.10.2006

மூதறிஞர் ராஜாஜி எழுதி
UNO வில் M.S. சுப்புலக்ஷ்மி அம்மா பாடிய பாடல்

குறை ஒன்றும் இல்லை

ராகம் : சிவரஞ்சனி

குறை ஒன்றுமில்லை மறைமூர்த்தி கண்ணா
குறை ஒன்றுமில்லை கண்ணா..
குறை ஒன்றுமில்லை கோவிந்தா.. (2)
கண்ணுக்குத் தெரியாமல் நிற்கின்றாய் கண்ணா
கண்ணுக்குத் தெரியாமல் நின்றாலும் எனக்கு
குறை ஒன்றுமில்லை மறைமூர்த்தி கண்ணா..
வேண்டியதைத் தந்திட வேங்கடேசன் நின்றிருக்க
வேண்டியது வேறில்லை மறைமூர்த்தி கண்ணா..
மணிவண்ணா மலையப்பா கோவிந்தா கோவிந்தா

ராகம் : காபி

திரையின் பின் நிற்கின்றாய் கண்ணா கண்ணா..
திரையின் பின் நிற்கின்றாய் கண்ணா – உன்னை
மறை ஓதும் ஞானியர் மட்டுமே காண்பார்
திரையின் பின் நிற்கின்றாய் கண்ணா – உன்னை
மறை ஓதும் ஞானியர் மட்டுமே காண்பார்
என்றாலும் குறை ஒன்றும் எனக்கில்லை கண்ணா
என்றாலும் குறை ஒன்றும் எனக்கில்லை கண்ணா
குன்றின் மேல் கல்லாகி நிற்கின்ற வரதா
குன்றின் மேல் கல்லாகி நிற்கின்ற வரதா
குறை ஒன்றும் இல்லை மறைமூர்த்தி கண்ணா
குறை ஒன்றும் இல்லை மறைமூர்த்தி கண்ணா
மணிவண்ணா மலையப்பா கோவிந்தா கோவிந்தா

ராகம் : சிந்து பைரவி

கலி நாளுக்கிரங்கி கல்லிலே இறங்கி
நிலையாகக் கோயிலில் நிற்கின்றாய் கேசவா (2)
குறை ஒன்றும் இல்லை மறைமூர்த்தி கண்ணா
யாரும் மறுக்காத மலையப்பா..
யாரும் மறுக்காத மலையப்பா – உன் மார்பில்
ஏதும் தர நிற்கும் கருணைக் கடல் அன்னை
என்றும் இருந்திட ஏது குறை எனக்கு
என்றும் இருந்திட ஏது குறை எனக்கு
ஒன்றும் குறை இல்லை மறைமூர்த்தி கண்ணா
ஒன்றும் குறை இல்லை மறைமூர்த்தி கண்ணா
மணிவண்ணா மலையப்பா கோவிந்தா கோவிந்தா
கோவிந்தா கோவிந்தா கோவிந்தா கோவிந்தா.

ALL MISTAKES ARE LESSONS

CHANGE

A BEND IN THE ROAD IS NOT THE END OF THE ROAD...

UNLESS YOU FAIL TO MAKE THE TURN.

A Practical man knows "HOW"

A theoritical man knows "WHY"

The person who wants to lead

should know both "HOW AND WHY"

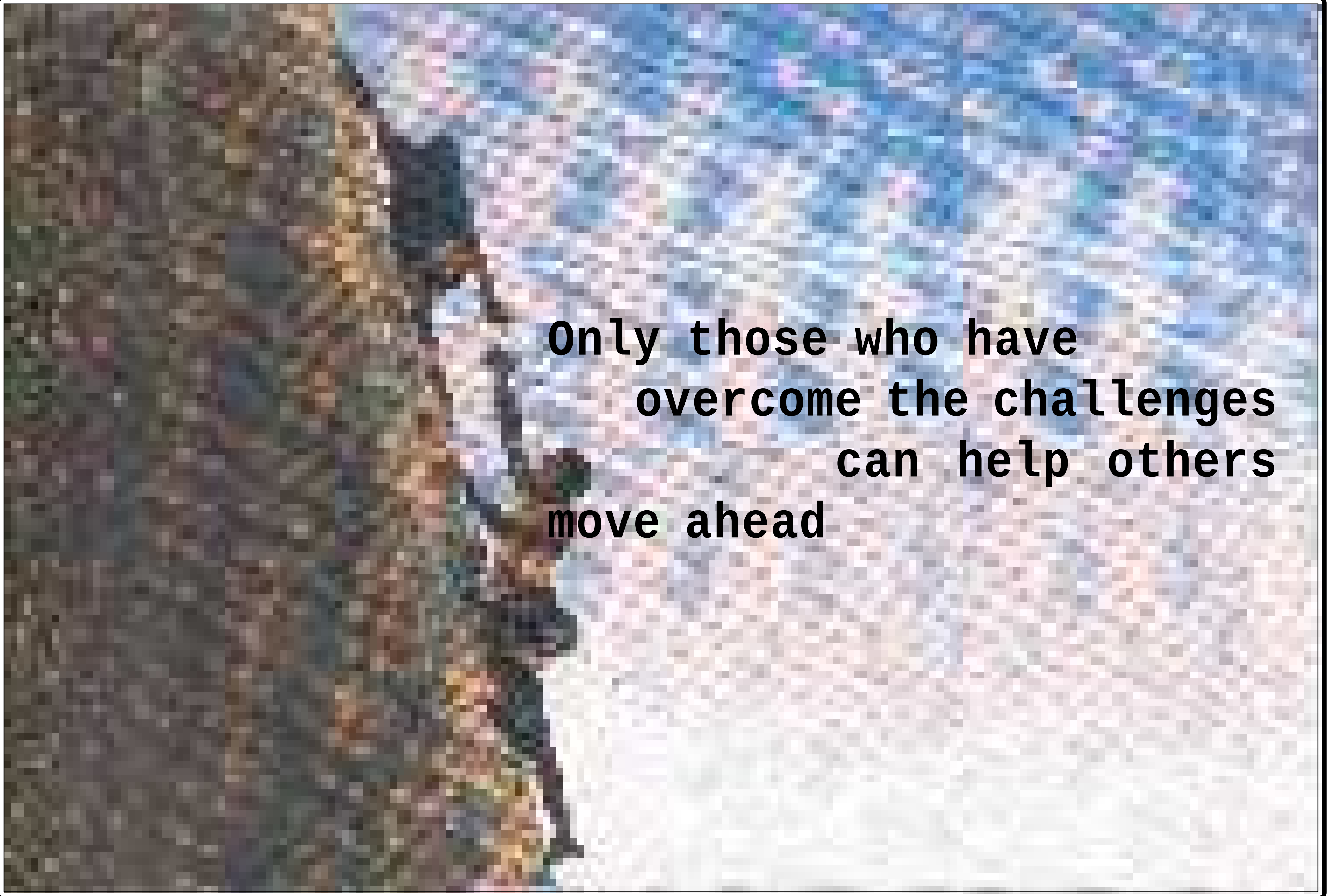
Only those who have
overcome the challenges
can help others
move ahead

SERVICE

Consciously or unconsciously, every one of us does render some service or other. If we cultivate the habit of doing this service deliberately, our desire for service will steadily grow stronger, and will make, not only our own happiness, but that of the world at large.

IF YOUR CHOICES ARE ALWAYS THE SAME,

THEY'RE NOT CHOICES.

CODE OF CONDUCT FOR CELLPHONES

- Use cell phones when you must. They are extremely useful when you must complete crucial business conversations, seek help in an emergency or reassure loved ones when you are stuck somewhere. Keep the cell phone with you and keep it charged. They run out of charge when they are most needed.
- Do not use cell phones in public places. You will have to shout to be heard and ask the person at the other end also to shout so you can hear. If there are more people around you using the same best practice, then you have to scream to be heard. After sometime, the general noise level will rise to such a crescendo that you will not be able to hear your own voice!
- Do not be interrupted by the cell phone, especially when you are having an intense converstaion with your colleague, such as a career or an appraisal discussion. It seems unnatural when you have an angry conversation on the phone and then switch to syrupy sweetness while speaking to the person in front of you. Most likely, the person you are sitting with feels he or she is seeing a trailer, not a film.
- Do not nod on the cell phone to show that you agree. The other person cannot see you. That is true, at least, as of now. All he or she hears is a long silence. Shaking the head even more vigorously does not help.
- Do not laugh loudly in the phone either. Others cannot hear the joke but they can still be offended by your response to it.
- Do not have so many tones on your phone, one for each person that you get confused after sometime. There are chances for many relationships getting strained by mistaking one person for another.
- Finally, do not put everything on the cell phone including all your addresses, phone numbers, appointments, childhood photographs and birth days without a backup. Remember, the universe existed before we had cell phones.

ஸ்ரீ தர்ம சாஸ்தா பஞ்சரத்ன மாலா

1. லோக வீரம் மஹாபூஜ்யம் ஸர்வரக்ஷாகரம்விபும்
பார்வதீ ஹ்ருதயானந்தம் சாஸ்தாரம் ப்ரணமாம்யஹம்
ஸ்ரீ ஸ்வாமியே சரணம் ஐயப்பா!

2. விப்ரபூஜ்யம் விச்வவந்த்யம் விஷ்ணு சம்போப்ரியம் ஸுதம்
க்ஷிப்ரப்ரஸாத நிரதம் சாஸ்தாரம் ப்ரணமாம்யஹம்
ஸ்ரீ ஸ்வாமியே சரணம் ஐயப்பா!

3. மத்தமாதங்க கமனம் காருண்யாம்ருத பூரிதம்
ஸர்வவிக்ன ஹரம்தேவம் சாஸ்தாரம் ப்ரணமாம்யஹம்
ஸ்ரீ ஸ்வாமியே சரணம் ஐயப்பா!

4. அஸ்மத் குலேச்வரம் தேவம் அஸ்மத் சத்ருவினாசனம்
அஸ்மதிஷ்ட ப்ரதாதாரம் சாஸ்தாரம் ப்ரணமாம்யஹம்
ஸ்ரீ ஸ்வாமியே சரணம் ஐயப்பா!

5. பாண்ட்யேச வம்சதிலகம் கேரளே கேளிவிக்ரஹம்
ஆர்தத்ராணபரம் தேவம் சாஸ்தாரம் ப்ரணமாம்யஹம்
ஸ்ரீ ஸ்வாமியே சரணம் ஐயப்பா!

6. பஞ்சரத்னாக்ய மேதத்யோ, நித்யம் சுத்த படேன் நர
தஸ்ய ப்ரஸன்னோ பகவான் சாஸ்தா வசதிமானஸே
ஸ்ரீ ஸ்வாமியே சரணம் ஐயப்பா!

ஸ்ரீ தர்மசாஸ்தா நமஸ்காரம் பஞ்சரத்னம்

1. அருணோதய ஸங்காசம் நீல குண்டல தாரிணம்
நீலாம்பர தரம் தேவம் வந்தேஹம் ப்ரும்ம நந்தனம்
ஸ்ரீ ஸ்வாமியே சரணம் ஐயப்பா!

2. சாப பாணம் வாமஹஸ்தே ரௌப்ய வேத்ரஞ்சதக்ஷிணே
விலஸத் குண்டல தரம் வந்தேஹம் விஷ்ணு நந்தனம்
ஸ்ரீ ஸ்வாமியே சரணம் ஐயப்பா!

3. வியாக்ராரூடம் ரக்தநேத்ரம் ஸ்வர்ணமாலா விபூஷணம்
வீரபட்டதரம் கோரம் வந்தேஹம் சம்பு நந்தனம்
ஸ்ரீ ஸ்வாமியே சரணம் ஐயப்பா!

4. கிங்கிண் யொட்யாண பூஷேஷம் பூர்ண சந்த்ர நிபானனம்
கிராதரூப சாஸ்தாரம் வந்தேஹம் பாண்ட்ய நந்தனம்
ஸ்ரீ ஸ்வாமியே சரணம் ஐயப்பா!

5. பூத வேதாள ஸம்ஸேவ்யம் காஞ்சனாத்ரி நிவாஸினம்
மணிகண்ட மிதிக்யாதம் வந்தேஹம் சக்தி நந்தனம்
ஸ்ரீ ஸ்வாமியே சரணம் ஐயப்பா!

6. யஸ்ய தந்வந்தரீ மாதா பிதாருத்ரோ பிஷக்தம:
தம் சாஸ்தார மஹம் வந்தே மஹாவைத்தியம் தயாநிதம்
ஸ்ரீ ஸ்வாமியே சரணம் ஐயப்பா!

7. பூதநாத ஸதாநந்தா ஸ்ர்வபூத தயாபரா
ரக்ஷரக்ஷ மஹாபாஹோ சாஸ்த்ரே துப்யம் நமோ நம
ஸ்ரீ ஸ்வாமியே சரணம் ஐயப்பா!

A DOLLAR PUT IN THE BOOK, AND A BOOK MASTERED MIGHT CHANGE THE WHOLE CAUSE OF A BOY'S LIFE.

வினைப்பயனும் பிரார்த்தனையும்

வினைப்பயனையெல்லாம் சமன்செய்த பிறகே நமது தவமும், பிரார்த்தனைகளும், சேவைகளும், ஜபமும் ஆன்ம அனுபவங்களைக் கொடுக்கத் தொடங்குகின்றன.

வினைப்பயனை ஒருவன் அனுபவித்தே தீரவேண்டும். யாரும் அதிலிருந்து தப்ப முடியாது. ஆனால் ஒன்று, உண்மையாக தன்னலமில்லாமல் பகவானுக்கும் அவனது அடியார்களுக்கும் சேவை புரிபவர்களின் வாழ்க்கையில் வினைப்பயனின் வேகம் குறைகிறது. பிரார்த்தனை அதன் வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறது.

உதாரணமாக, ஒருவனுக்கு முன்வினைப்படி காலை இழக்க வேண்டும் என்று இருந்தால் அவன் காலில் ஒரு முள்ளாவது குத்தவே செய்யும்.

TELL THE PEOPLE YOU LOVE AND CARE

One day a teacher asked her students to list the names of the other students in the room on two sheets of paper, leaving a space between each name.

Then she told them to think of the nicest thing they could say about each of their classmates and write it down.

It took the remainder of the class period to finish their assignment, and as the students left the room, each one handed in the papers.

That Saturday, the teacher wrote down the name of each student on a separate sheet of paper, and listed what everyone else had said about that individual.

On Monday she gave each student his or her list. Before long, the entire class was smiling. “Really?” she heard whispered. “I never knew that I meant anything to anyone!” and, “I didn’t know others liked me so much,” were most of the comments.

No one ever mentioned those papers in class again. She never knew if they discussed them after class or with their parents, but it didn’t matter. The exercise had accomplished its purpose. The students were happy with themselves and one another. That group of students moved on.

Several years later, one of the students was killed in Vietnam and his teacher attended the funeral of that special student. She had never seen a serviceman in a military coffin before. He looked so handsome, so mature.

The church was packed with his friends. One by one those who loved him took a last walk by the coffin. The teacher was the last one to bless the coffin.

As she stood there, one of the soldiers who acted as pallbearer came up to her. “Were you Mark’s maths teacher?” he asked. She nodded: “yes.” Then he said: “Mark talked about you a lot.”

After the funeral, most of Mark’s former classmates went together to a luncheon. Mark’s mother and father were there, obviously waiting to speak with his teacher.

We want to show you something,” his father said, taking a wallet out of his pocket “They found this on Mark when he was killed. We thought you might recognize it.”

Opening the billfold, he carefully removed two worn pieces of notebook paper that had obviously been taped, folded and refolded many times. The teacher knew without looking that the papers were the ones on which she had listed all the good things each of Mark's classmates had said about him.

Thank you so much for doing that," Mark's mother said. "As you can see, Mark treasured it."

All of Mark's former classmates started to gather around. Charlie smiled rather sheepishly and said, "I still have my list. It's in the top drawer of my desk at home."

Chuck's wife said, "Chuck asked me to put his in our wedding album."

"I have mine too," Marilyn said. "It's in my diary"

Then Vicki, another classmate, reached into her pocketbook, took out her wallet and showed her worn and frazzled list to the group. "I carry this with me at all times," Vicki said and without batting an eyelash, she continued: "I think we all saved our lists"

That's when the teacher finally sat down and cried. She cried for Mark and for all his friends who would never see him again.

The density of people in society is so thick that we forget that life will end one day. And we don't know when that one day will be.

So please, tell the people you love and care for, that they are special and important. Tell them, before it is too late.

And One Way To accomplish this is: Forward this message on. If you do not send it, you will have, once again passed up the wonderful opportunity to do something nice and beautiful. But its upto you to forward this one.

If you've received this, it is because someone cares for you and it means there is probably at least someone for whom you care.

If you're "too busy" to take those few minutes right now to forward this message on, would this be the VERY first time you didn't do that little thing that would make a difference in your relationships?

The more people that you send this to, the better you'll be at reaching out to those you care about.

Remember, you reap what you sow. What you put into the lives of others comes back into your own.

You can't put a price to some things in life.

CONFRONT YOUR MISTAKES WITH COURAGE

1. RECOGNISE YOUR MISTAKE.
2. ACCEPT YOUR BLUNDER.
3. TRY TO RECTIFY.
4. NEVER REPEAT.
5. GET OVER IT.

" ONE MUST FOREVER STRIVE FOR EXCELLENCE OR EVEN PERFECTION, IN ANY TASK HOWEVER SMALL AND NEVER BE SATISFIED WITH SECOND BEST. "

பொய் சொல்லக்கூடாது.

அம்மாவிடம்

பொய் சொல்லக்கூடாது !